

H í r l e v é l

2021/17
2021.04.30.

Választmányi ülés

Ezúton tájékoztatjuk Tisztelt tagtársainkat, hogy az Egyesületünk Választmánya 2021. április 29-én (csütörtökön) tartotta ülését.

A napirend a következő volt:

1. Elnöki megnyitó

Előadó: Dr. Hatala Pál, elnök

2. Tájékoztató az Egyesület aktuális pénzügyi helyzetéről, a Múzeum kert-i lakás értékesítésének állásáról

Előadó: Zelei Gábor, ügyvezető igazgató

3. Tájékoztató az OMBKE 2021. évi (összegyesületi) rendezvényeiről

Előadó: Kőrösi Tamás, főtitkár

4. Az Egyesület 2020. évi beszámolójának előterjesztése, a Felügyelő Bizottság és a Könyvvizsgáló jelentésének meghallgatása

Előadó: Zelei Gábor, ügyvezető igazgató

Hozzászóló: Dr. Debreczeni Ákos, az FB elnöke

Boza István, könyvvizsgáló

5. Javaslat az Egyesület 2021. évi terv elfogadásáról

Előadó: Zelei Gábor, ügyvezető igazgató

6. Javaslat az Egyesület új székházának megvásárlásáról és a hiányzó összeg előteremtéséről

Előadó: Zelei Gábor, ügyvezető igazgató

(Az előkészítő dokumentum digitális formában csatolva.)

7. Az Alapszabály Bizottság tájékoztatója az OMBKE Alapszabályának módosításáról

Előadó: Lengyel Károly, Alapszabály Bizottság elnöke

8. Tájékoztató a XXII. Nemzetközi Bányászati, Kohászati és Földtani Konferenciáról

Előadó: Zelei Gábor, ügyvezető igazgató

9. Egyebek

A Választmány minden tájékoztatót és javaslatot elfogadott. A végleges határozatok hamarosan elérhetőek lesznek a Honlapon található Határozatok Tárában.

Jó szerencsét!

Kőrösi Tamás
főtitkár s.k.

Új székház

Tisztelt Tagtársak,

Örömmel értesítem Tisztelt Tagtársainkat, hogy az Egyesület Választmánya jóváhagyta az új székház megvásárlását.

A felajánlott kölcsönök és támogatások összege megközelítette a **105MFt**-ot a Hírlevél lapzártáig.

Amennyiben május 31-ig egyösszegben ki tudjuk fizetni a teljes vételárat, úgy 113,5MFt-ba kerülne az új székház. Ez azt jelenti, hogy már kevesebb, mit **9MFt** hiányzik az egyösszegű kifizetéshez.

Amennyiben tagtársaink, pártoló tagjaink erre a célra célzott, maximum 50eFt egyszeri támogatást vagy 50eFt-ot meghaladó mértékű kölcsönt tudnának felajánlani Egyesületünknek, illetve az eddigi felajánlott összegüket bármilyen kis mértékben meg tudják emelni, lehetőségünk nyílik érvényesíteni a legkedvezőbb vételár opcióját.

Tudjuk, hogy minden családnak komoly kihívást jelent a mostani pandémiás időszak. Minden felajánlás az anyagiakon túl jelentős erkölcsi támogatást is jelent Egyesületünknek, amiért köszönettel tartozunk egymásnak!

Ezzel együtt mindenkit arra kérek, hogy csak a lehetőségei adta határokon belül tegyen vállalást az Egyesületért, erőn felül senki ne vállaljon magára terhet!

A felajánlott támogatásukat az Egyesület OTP Banknál vezetett számlaszámára 11705008-20041982-00000000 legyenek szívesek utalni, a Közlemény rovatban az „Adomány az Egyesület új székházára” megjegyzéssel.

Segítségüket előre is köszönöm!

Jó szerencsét!

Dr. Hatala Pál
elnök

1% felajánlása

Ezúton is kérjük, hogy Ön és családtagjai az idén is **válasszák adó felajánlásuk kedvezményezettjének** Közhasznú Egyesületünket, az **Országos Magyar**

Bányászati és Kohászati Egyesületet és ha erre lehetőségük van, nyerjék meg erre ismerőseiket, munkatársaikat is.

Adószámunk: 19815912-2-41

2021. évi, valamint elmaradt tagdíjak befizetése

Tisztelt Tagtársak!

Az adott évi esedékes tagdíjak befizetésének az Alapszabályban rögzített határideje az adott év március 31.-e.

Kérjük, hogy akinek még tagdíj hátraléka van, azt lehetőleg banki átutalással szíveskedjen kiegyenlíteni. Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület számlaszámai: OTP Bank: 11705008-20041982-00000000; K&H Bank: 10200830-32310119-00000000).

Kérjük, hogy a „Közlemény” rovatban feltétlenül tüntesse fel nevét és tagi azonosítóját, valamint azt, hogy befizetése mely évre vagy évekre vonatkozik.

Jó szerencsét!

Zelei Gábor

Modern fizetési rendszer

Örömmel tájékoztatjuk Tisztelt Tagtársainkat, hogy Egyesületünk is csatlakozott a SimplePay fizetési rendszerhez. Ezáltal hamarosan egyszerűbb lesz a tagdíjakat, rendezvények díjait vagy ajándéktárgyak ellenértékét is befizetniük.

Jó szerencsét!

Zelei Gábor

FÖCIK Hírek

Föld Napja Rendezvények

A FÖCIK Föld Napja rendezvénysorozat keretében a Magyar Geofizikusok Egyesülete nagyszerű előadássorozatot tartott. Az előadások hamarosan a FÖCIK hivatalos YouTube csatornáján is elérhetőek lesznek.

Jó szerencsét!

Zelei Gábor

Megkezdődhet a kőolaj kitermelése az alaszakai Sarkvidéki Nemzeti Vadrezervátumban?

Az Amerikai Egyesült Államok terület szerinti első (1 717 854 km²), népesség szerinti negyvennyolcadik (710 230 fő), Alaszka szövetségi államában az Északi Sarkkör és a Beaufort-tenger között helyezkedik el az 1980-ban alapított 7,8 millió hektár (78 000 km²) területű Sarkvidéki Nemzeti Vadrezervátum (ANWR). Az Egyesült Államok Földtani Szolgálat (USGS) becslése szerint a terület 7,7 milliárd hordó (1,22 milliárd köbméter ≈ 1,04 milliárd tonna) kőolajat rejt. A '80-as években két olajválság is sújtotta az országot és a törvényhozók ezért is napolták el a döntést a parti síkság 607 000 hektáros (6 070 km²), kőolajban gazdag területének sorsáról. Négy évtizeden át több mint tízszer próbálták megnyitni a területet a szénhidrogén-kutatás előtt – eredménytelenül. Azonban a 2017-ben elfogadott adótörvény egy szakasza engedélyt ad a szénhidrogén-kutatás megindítására. Az alaszakai kormány minél előbb szeretné tető alá hozni a törvényben említett két, egyenként 162 000 hektárnyi (1 620 km²) terület koncessziójának értékesítését. Mielőtt a szövetségi illetékes minisztérium értékesíti a koncessziókat, környezeti hatástanulmányt kell végeztetnie szakértők és a közvélemény bevonásával. A felek hosszú jogi és politikai küzdelemre készülnek. Az Alaszakai Kőolaj- és

Gázszövetség elnöke úgy véli, második fia előbb kap mérnöki diplomát, mint hogy szénhidrogén jutna ki az ANWR-ből.

Alaszkaiban nincs forgalmi-, sem jövedelemadó, a szövetségi államnak nagy szüksége lenne a koncessziók kiadásából megbecsült 2,2 milliárd dollár (≈ 660 milliárd forint) bevételre. Az állami költségvetés 90 százaléka és minden alaszakai polgár több mint ezerdolláros járadéka a kőolaj- és gázipartól származik, éspedig főképp az Északi-lejtőről a Transzalaszkai Csővezetéken (TAPS) átfolyó kőolaj adójából. Mióta 2014-ben leestek a kőolajárak, az állam költségvetési hiánya több milliárd dollárra nőtt. Ráadásul a jelenlegi mérsékelt emelkedés ellenére a vezetéken áthaladó kőolaj mennyisége 1988 óta csökken. Az Amerikai Egyesült Államok Energetikai Hivatalának 2012. évi beszámolója szerint amennyiben az olajárak tartósan alacsonyan maradnak, a vezetéket 2026-ra le kell zárni. Ha TAPS kiürül, Alaszka sorsa megpecsétlődött, hisz a szövetségi államban a 300 000 piaci alapú munkahely több mint harmada a kőolajtól és a földgáztól függ.

National Geographic Magyarország

id. Ősz Árpád

Bordal a selmecszívű barátokhoz

A prózai, de a ritmusos életigenlés mián bordaloknak nevezett sorozat első opusza még 1998-ból. Felidézésének oka ugyanaz, mint a többinek: mákszemnyi kísérlet a pandémia kártételei ellen.

Élet, napfény, lágy kenyér,
Jó bor nélkül mit sem ér.

Pince mélyén elmélázva,
Pajtásoddal kezét rázva,

Kecskelábú asztal mellett,
Javítgatni rontott kedvet.

Csilingeljen a pohár,
Lobogjon a gyertyaszál!

Öblös legyen az a nóta,
Huss el bánat tegnap óta,

Múlik minden, mint a szél,
Bóven van, mit ellessél!

Őseink tudtak még élni,
Önmagukkal szembenézni.

Mivégre e nagy rohanás,
Koccintgatni magyar szokás.

Megvár a világ, sose bánd,
Kamarás, színig a pohárt!

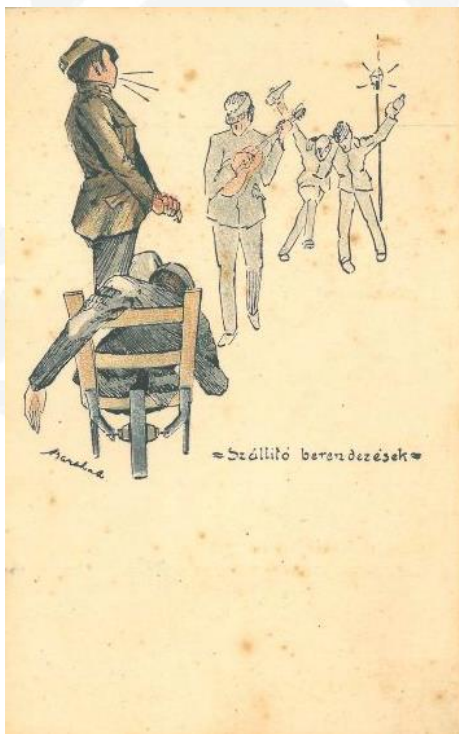
S ha végül megfáradnál,
Rá se ránts, ha hű maradtál.

Földnek, hitnek megfelelni,
Nem érhet fel véle semmi.

Jó az Isten, jót is ád,
Égi áldás hulljon rád!

Jó bor, napfény, lágy kenyér
Minélkülünk mit sem ér!

Kiss Csaba András alias Balhész Charley

Milyen volt egy valétaelnöki tóoszt bő 120 évvel ezelőtt Selmeceen?

A címbeli kérdésre a rövid válasz az, hogy: „szép tartalmú”, ugyanis ezt írta 1897. június 1-jén a Selmecebányai Híradó.¹ Idézzük fel Bedő Zoltán emh. és 1897-es valétaelnök (1. kép) május 29-ei beszédét, hogy megalapozottan juthassunk arra a megállapításra, amire jutott az említett hetilap. Bedő Zoltán (sz. 1874) 1894-ben – többek között Fekete Zoltán későbbi soproni rektorral vagy az 1896-ban körü elnökként az ifjúsági körü millenniumi emlékirat szerzőjével, Zivuska Jenővel együtt – iratkozott be az akadémiára és 1900-ban kapott erdőmérnöki oklevelet.² Az 1897. évi ballagás szombat „este 6 órakor kezdődött az új akadémia (=erdészeti palota) épületétől a város főbb utcáin át a 'Ballag már a vén diák' szomorú hangjai mellett. 8 órakor fényes bankett volt, melyen mintegy 140-en vettek részt és az igen kedélyesen folyt le ... késő reggelig tartott.” A valetánsok „idén szakítottak a régebben szokásos kerti mulatozással ... az Akadémiánk III. éves hallgatói előtt is bizonyára igen emlékezetes napon” a valétaelnöki tóoszt a következőképpen szólt:

„Kedves Barátaim! Talán utoljára gyűltünk itt össze egy csoportba az akadémia vénjei és fiatalabb generációja, hogy egypár kellemes órát együtt töltsünk. S míg a mostani valetánsok maguk között beszélgetik lefolyt akadémiai élményeik történetét, addig az utánuk következőknek lelkesen hirdetik a mi különös selmeci hagyományainkat, melyektől elválni olyan

igen nehezünkre esik. Ha visszatekintek akadémikus koromra, úgy tetszik nekem, mintha mi jelenleg valetánsok egy új epochának (= *korszak, időszak*) lettünk volna már első éves korunktól fogva úttörői, s ez az akadémikus élet nemesítése volt. Amit nagyszerűnek és megindítónak láttunk elődeink hagyományában, azt átvettük és a mai felfogás, a mai korszellem alapjaira igyekeztünk azt állítani. A kollegialitást ki akartuk emelni a pajtáskodás köréből, hogy annak alapja ne csupán a *te-tuság, ne csupán a sör és bor mánora legyen, hanem egymás becsülése, az egymás iránti férfias tisztelet*. Most amikor búcsúzó szavaimat intézem hozzátok, egyszersmind arra kérlek – talán méltóbbat nem is tehetnék – hogyha fenn akarjátok tartani az akadémikus név varázsát, akkor ne feledjétek a mi gondolatunkat sem erre vonatkozólag, melyeknél fogva olyan jelszavakat igyekezzetek magatok körében realizálni, amelyek a mai korban tetszetősök. Ez pedig a férfias önérzet ápolása, a fedhetlenség, lovagias és alapjában úri szellem. Cáfoljuk meg a felölünk keringő alacsony híreket, s mutassuk meg egész Magyarországnak, hogy a jó kedv honában a nemes indulatok és az előkelőség szelleme is igen jól érzi magát. Akadémiánk akkor újra páratlan lesz mint egykor. Ez volt búcsúszavam, s ha szerettek bennünket, kövessetek. Éljetek sokáig!”

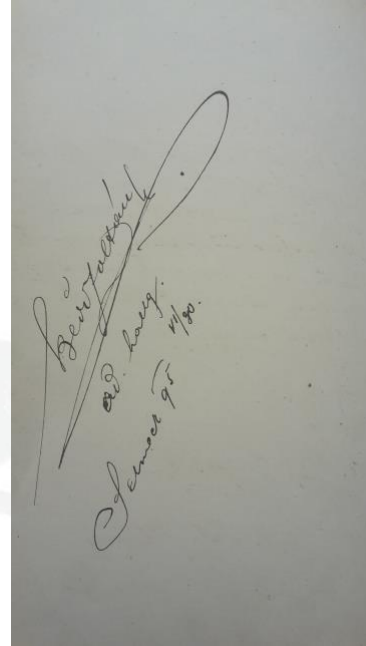
¹ Selmecebányai Híradó, 8. (1897) 22. sz. 3. (jún. 1.)

² Az erdőszeti felsőoktatás 200 éve III. kötet. Sopron, 2008. 129.

Valétaelnöki tablófotóját lásd: <http://leveltar.uni->

sopron.hu/images/tablo/bke/bke_tablo_1897.jpg

<http://hmmpr.hu/adatlap.php?id=47> (letöltés: 2021. február 28.)

1. kép: Bedő Zoltán valétaelnöki tablófotója (1897) és selmeci emlékalbumban aláírása (1895)

A ballagás tudósítója – időtálló igazságként – megállapította, hogy a valéta „szomorú és örvendetes egyaránt, mert egyrészt itt hagyják jó ismerőseiket és barátaikat, kikkel több éven örömet és bánatot megosztottak, és nem egynek talán szíve is közelebbről van érdekelve, másrészt

kimennek a szabad életbe, és mint önálló emberek lesznek a haza hasznos polgárai.”

Legyen így manapság is!

Dr. Fricz-Molnár Péter

Tájékoztató a Dorogi „Bányász Kör” Túrautak első feléről

A Bányász kör első felében (február 6-ig) a két alapkör, Hantken Miksa (32 km) és a Schmidt Sándor-kör (54 km) volt bejárható. Ezen időszak alatt a látogatók 175 alkalommal járták be a fenti két kört. Voltak olyanok, aki Nagykanizsáról, Debrecenből, Gödöllőről érkeztek. Nagyon sokan jöttek Budapestről. Többen "törzsvendégeink" lettek. Volt olyan budapesti túrázó, aki már 5-ik alkalommal látogatta meg a környékünket.

Az idei húsvétra készültek el az „Kisköreink”:

- Reimann-altáró-kör 12 km, Dorog
- Pálinkás-táró-kör 12 km, Annavölgy
- Borókási-táró-kör 12 km, Csolnok
- Tanbánya-kör 22 km, Mogyorósbánya
- Erzsébet-akna-kör 12 km, Tokod

Teljesítők a megfelelő plakettet kapják.

Ezen két hét alatt összesen 79 túrázó járt.

Az elmúlt nyolc hónapban több mint 300 teljesítő járta be útjainkat, ismerte meg bányász értékeinket. A legtöbbjükkel személyesen találkoztam és beszéltem. Mindenki meghatónak és elismerésre méltónak látja azt a munkát, amit a régióban a bányász emlékek megőrzése érdekében az itt élők végeznek.

Éjszakai túrázók

A Reimann-altáró kör 12 km-ét teljesítők, a legfiatalabb 6 éves

A Bányász kör hozadéka, hogy velem együtt többen is beléptek az OMBKE szervezetébe. Kialakult egy fiatalokból álló "keménymag", akik tenni akarnak és tesznek is ezen emlékek méltó bemutatása érdekében.

Takarítottunk emlékműveket, szedtünk szemetet, egy lelkes csapat tag dolgozik a kisvasút Ghymessy-állomás visszaépítésén.

Várjuk a pandémia visszaszorulását, várjuk a jó időt, hogy minél több túrázót fogadhassunk térségünkben.

2021. április 18.

Hartyán Csaba

+36-30-321-4837

Szent Borbálával Babba Mariához

Zarándoklat biciklivel

11. rész

Lovászi – Csíksomlyó
2015. V. 11 – 25.

Május 22. Péntek (a 12. nap)

„Fizikai győzelem”

Golyó:

Tíz óra tájt lehetett, mikor elhagytuk a várost. Kis hátszéllel 45 km, szédülnek a küllők körbe-körbe. Még a Nap is mosolygott ránk. Tudta, hogy ez már nem lehet komoly akadály, még ha a Gyergyómedencéből fel is kell tekerni egy komoly emelkedőn. Időnk van bőven, új házigazdáink délután négy után várnak bennünket. Karcsi meg is ígérteti velünk, hogy nem száguldozunk és 10 km-ként

pihenünk. Ennek szellemében Vaslábbon - mely ősidők óta román falu - meg is áll a presszó előtt. Szusszanás, kortyintás és pattanás a nyeregbe. A falut elhagyva az út újra visszatér a Maroshoz, mely csak kis húga a 70 km-rel északabbra látottnak. Próbáljuk megkeresni a forrást, de az útról kétszer lecsorogva a szekérkerék vágta göröngyös utakra, úgy döntünk, hogy megelégszünk a Marosfőn felállított óriás turista táblával. Itt ered a folyó, mely félkörben öleli a székelyek földjét.

Tovább nyomva a pedált látjuk, hogy előttünk a nap feladata. Ez a meredély 850 m-ről 1120-ig, a Gréces tetőig megy. De tudjuk, hogy ez az utolsó, tudjuk, hogy a tetőről legurulva Felcsíkba érünk, tudjuk, hogy ott van Csíkmadaras. Gyerünk, hajrá! Persze, hogy lógott a nyelvünk és még okot is találtunk a leszállásra. Mert felfelé haladva, bal kéz felől látványosan mutatkozó ortodox kolostor láttatja magát. Ezért, de csak is ezért leszállunk a főbejáratnál és pár másodperc alatt megállapítjuk, a műemlékvédelmi hivatalnak jelenleg nem sok dolga lehet az épült együttesel, tán majd 100 év múlva. Pár mély levegővétel és legkisebb fokozat + 2-vel emelkedünk tovább.

Nagyon sok magyar rendszámú autó hajt el mellettünk és sokat is integetünk, miközben újra a legkisebb áttétellel nyomjuk. Közel a tetőhöz kiránduló központhoz érünk. Nagy parkoló, több vendéglő hívogató kerthelyiséggel. Sokat nem gondolkozok, ahogy odaérek, lepattanok gépemről és bevárva a többieket már toljuk is be járgányainkat. Gusztán rakott tányérok hordanak a pincérek, de van még két narancsunk és egy jó óra múlva már újra vendégek leszünk magyaros fogadtatással. Csak az izzadságot pótoljuk és András Karcsival újra kezd.

- Golyókám! Friss csapolt sör! Látod? Most, mert később már nem lehet!

Hiszem is, meg nem is. De túlélünk már nagyobb tragédiát is.

Viszont itt az ideje, hogy szó essék utazásunk negyedik szereplőjéről, ki vállalta, hogy autómmal utánunk jön, életében először Erdélybe. Az alkalomhoz illő névvel ruházta fel a sors, Székely Balázs, fiatal Firma, Károlyunk kollégája. Ma hajnalban indult Bonyhádról, hogy délutáni érkezésünktől együtt töltsük az elkövetkező napokat. Mire begurulunk Csíkmadarásra, várhatóan ő is megérkezik. Időnk pedig van bőven, így iszunk még egy korsóval és nyereghuszár társaim nyomják elem az angol klaviatúrás kutyút:

- Józsikám! Ne a csinos pincérnőt figyelj! Írd a blogot, legalább öt nappal vagy elmaradva!

Azt ők nem is értik, hogy alapos tekintetésemmel csupán inspirációt gyűjtök, hogy minél gazdagabban tudjam lemaradásomat behozni. De eleget téve kérésüknek írok pár sort, és mert a mai napon még mindig a kerekezés a fő hangsúly, a krigli kiüresítésével újra a kerekek közé ugrunk. Valóban közel volt a tető, tán fél km sem volt és tekerés nélkül gurulhattunk lefelé, hogy már egy kezünk ujjaira is ráférjen, hány falu is van hátra.

Gréces-tetőt elhagyva vízvásztót is átléptünk. Addig a folyók, kicsik és nagyobacsok északra indultak a Maros vezetésével. A tető után megfordul a trend. A vizek délnek indulnak és az új óriás jelölt, ki összefogja őket, az Olt. A természetet pedig tisztelni kell, ezért az út, a vasút a folyó mellé szegődik és a vizet kísérik tovább, ahogy mi is.

Melyik falu határában volt, nem emlékszem pontosan, tán Csíkszentdomokos. A cigánytelep, mely minimum száz év óta nem változott, közvetlen a folyó partján állt. Persze ki tudja hányadszor építhetik fel, mert a vízállás alkalmasint megváltozik. De ott volt, ott álltak a putrik, a szekerek és játszottak a gyerekek. Pontosabban nem

játszottak, hanem fürödtek és fürdettek vidáman. Mert a lovukat beállították a folyóba és miközben vödörrel locsolták, a hátáról nagy ricsajjal ugráltak a vízbe. Íme, a bizonyíték, a boldogságot nem pénzért mérik!

- Már csak két falu! - kiálltja Károlyunk
- A táblánál megállunk! - felelem rá hangosan
- Ki ér oda előbb? - ordít András és a kerekek közé csap.

Nem kellett kétszer mondani, csattogott a váltóm, ahogy egyre magasabb fokozatra kapcsoltam. András nagyon megy, de úgy látom, megfogom. Közben hátra nézve Karcsi teljes nyugalommal teker. Ezt nem időre mérik, hanem odaérkezésre!

Pár hosszal elől vagyok és látom a táblát. Nem tekerek tovább, lassulva gurulok, míg a fiúk beérnek. Szakítsuk el egyszerre a célszalagot! Nem hallottuk, ahogy elszakadt, de annál jobban éreztük! Leszállunk és előkapjuk a nagy zászlót.

Körbeálljuk a táblát, hangosan elolvassuk, mert jó hallani és megfogjuk egymás kezét. Köszönjük Istenem, hogy trónusodon, széken ülve, Lovászitól Madarasig kísértél minket! Ezt még el tudtam mondani

és elcsuklott a hangom. Borbála! Köszönjük közbenjárásodat!

Kicsit lenyugszunk és indulnánk tovább szállásadónkhoz, a Péter családhoz, de előtte még rákérdezek:

- Ugye nem igaz, hogy absztinensek? Mert akkor csak be kéne térni egy csapszékhez!
- Erre most nem érünk rá! Lassan Balázs is megérkezik. Amúgy pedig igaz! Menjünk Golyókám! - zengedezték kórusban.

Hát, ha igaz, igaz, ha menni kell, hát menni kell. Majd lesz valahogy. A lényeg, hogy fizikailag már győztünk! A lélek dolgát kell még elrendeznünk!

„Csíkban is jó!”

Golyó:

Sokat nem tekerek a falutáblától, mikor újra leszálok. Mert ha idáig lefényképeztem a folyókat, amiken átkeltünk, akkor az utolsót ne? Ahogy már említést tettem róla, új növekvő óriás mellett haladtunk és itt Csíkmadaras elején az Olton vezetett át a híd. Klikk és irány a fiúk után, akik utca, házszámot nem tudván egy legénykétől érdeklődtek, hol is várnak bennünket. Magyarázkodás helyett kíséretet kaptunk, nem mintha nem egymás nyelvén beszélnének. Épp azért kaptunk díszkíséretet!

Meg van az utca, meg van a ház, keressük a csengőt és nyílik a kiskapu.

- Karcsi, András! Isten hozott benneteket! Hány éve is, hogy idetekertetek? Gyertek gyorsan befelé! - köszönt ragyogó szemekkel a ház ura.

Egymást szinte elnyomva türemkedik be a kapuajtón a két zalai legény. Nagyon lelkesek - gondolom én! De mikor én is lépem át a porta vonalát nagy nyugalommal és igazítom biciklim kormányát, nehogy elakadjon, arra leszek figyelmes, hogy ez a

két hóhányó vigyorogva sustorog régi ismerősükkel.

- Most buktatok le zalai betyárok! A gebe rúgjon oldalt benneteket! Antialkoholisták! Persze, én pedig a római pápa! Pedig már szinte el is hittem! No, akkor had mutatkozzam be! Én lennék a két zsvány törökverő, lelkes zalai társa, Mihalecz József! Az ismerkedésünk örömeire igyunk egy kis tornyiszentmiklósi a kisüvegemből!
- Péter László. Isten hozott! De miért a tiedet, hisz ti jöttetek? - és huncut székely mosolya mellett a két összeesküvő fogja a hasát a röhögéstől. De csak majdnem sikerült!

Közben jön a ház asszonya, Márta, akin elsőre látni, hogy tűz van a szemében.

- Kezét csókolom!
- Szervusz! Márta vagyok.

Oszt egy nagymama, egy unokával is kibújik az udvarra. Hisz nem akárhonnan gurultak ide ezek a fiúk. A szomszédból is átköszönnek hangosan a sógorék. Oda-vissza készül a leltár. Ahogy pedig szívünkhöz nőtt kétkerekűnket toljuk a garázsba, hogy lemálházzunk, megérkezik Bonyhádról Balázs is. Alakul a társaság, alakul a hangulat. De lehet az akármekkora, ebben a házban el fog férni! Dolgainkat szobánkba letéve már a konyhában is vagyunk, ahol Márta a szóáramok közepette készíti a vacsorát.

- Lehetne már enni - mondja - csak még megvárjuk a Pécsieket, mert érkeznek még visszatérők, mások is.

Korgó hasú türelmünket pedig frissen sütött palacsintával hálálja meg. Helyes - gondolom egy lecsúszó palacsintával a torkomban - jobban esik a falat együtt. Közben a két nagy fiúk is belép a konyhába, kikre Andrásék rácsodálkoznak, hisz öt évvel ezelőtt kisiskolások és 20 cm-rel alacsonyabbak voltak. Most pedig már legények.

Nyílik a kapu, megjöttek és az absztinensnek lódított házigazdánk üveggel

a kezében áll fel az asztal mellől fogadni ismerőseiket. Ölelés, pakolás, konyha és a finom vacsora. Alaposabb bemutatkozás a beszélgetés során és kölcsönös úti beszámolók. Az idő is pereg, mint a nyelvek és Laci indítványozza, hogy lassan készülődjünk, mert megyünk az állomásra fogadni a magyar vonatot. Természetesen, fogadjuk itt is kellőképpen! Aztán egyszer csak a vasútállomáson voltunk.

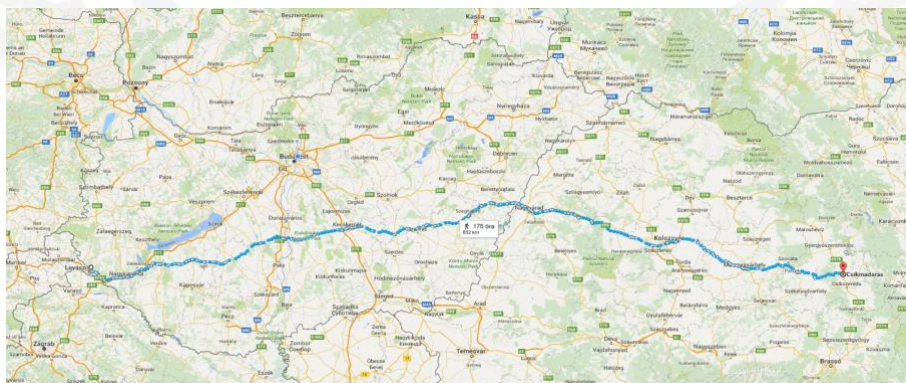
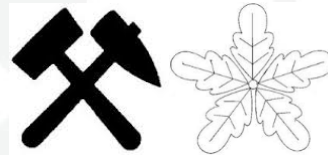
Itt is hasonló módon történtek az események, mint Gyergyón, csak minden

kisebb, egy kivétellel. Kisebb az állomás, kisebb a tömeg, kisebb a rezes és kisebb a fogadóbizottság. Csak egy nem, a szívverés! A himnuszok után pedig mielőtt hazamentünk volna megvetni ágyainkat, beugrottunk egy ivóba, nehogy odahaza verjük fel az otthoniakat a napi konzekvenciák hangos levonásával. Vidám hangulatban értünk haza és szerintem még a falépcső is jobban nyikorgott, mikor sikertelen halk próbálkozással csattogtunk fel a másodikra. Szobánkban vigyorogva állapítottuk meg: Jó itt is, nagyon jó! Ebben a jó érzésben tettük testünket vízszintesbe és tudva mindegyikőnk, hogy holnap a Nyeregben hitelesítődik zárándoklatunk útikönyve.

Jó szerencsét!

Lelkes András, Mihalecz József, Török Károly

folytatjuk

Új nyakkendők

Új bányász emblémás nyakkendők vásárolhatók az Egyesület titkárságán.

Egyelőre fekete és zöld színekben elérhetők. Ára: 2.500Ft+ÁFA=3.175Ft

OMBKE emblémás maszkok

Új egyesületi emblémás maszkok vásárolhatók az Egyesület titkárságán.

Ára: 1.000Ft+ÁFA=1.270Ft

Hírlevél

Hírlevelünket az Egyesület honlapjáról is elérhetik:

[Hírlevél](#)

Ha javaslata, ötlete van a Hírlevéllel kapcsolatban, vagy van olyan híre, amit ezen a fórumon szeretne megosztani tagtársainkkal, kérjük azt a hirlevel@ombke.hu e-mail címre küldje el.

A Hírlevelet összeállította: Zelei Gábor